U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, soudkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudce JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Ing. T. M.,** proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství České republiky,** se sídlem v Praze 1, Těšnov 17, 117 02, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 2. 2011, č. j. 11 Ca 464/2008 - 47,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 5. 12. 2008, č. j. 41465/2008-10000; tímto byl zamítnut rozklad proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství České republiky ze dne 13. 11. 2008, č. j. 40404/08/S-13000, kterým byla odmítnuta žádost stěžovatele o poskytnutí informace.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti podané proti rozsudku Městského soudu v Praze věcně jednat a musel ji odmítnout z následujícího důvodu.

Ze soudního spisu vyplývá, že výše označený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost, prostřednictvím soudu, který napadené rozhodnutí vydal, byl stěžovateli doručen dne 17. 2. 2011, kdy ho osobně převzal.

Podle ustanovení § 106 odst. 2, věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta

znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání lhůty kasační stížnosti nelze prominout (ustanovení § 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.). Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu (ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s.).

Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Podle ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Lhůta pro podání kasační stížnosti je lhůta určená podle týdnů; dnem, který určil její počátek, byl čtvrtek 17. 2. 2011, den, který se uplynutím dvou týdnů s tímto dnem shoduje, je opět čtvrtek, a to 3. 3. 2011. Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a ustanovení § 40 s. ř. s. byl tento den posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost osobně stěžovatelem podaná u Městského soudu v Praze dne 4. 3. 2011, byla podána opožděně, proto mu nezbylo, než ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) a ustanovení § 120 s. ř. s. odmítnout.

Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud podotýká, že i jinak by byl dán důvod pro odmítnutí kasační stížnosti, neboť nebyla splněna ani další podmínka sine qua non, a to povinné zastoupení stěžovatele v řízení před Nejvyšším správním soudem.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. totiž stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Přípisem městského soudu ze dne 17. 3. 2011, č. j. 11 Ca 464/2008-66, byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení tohoto usnesení pro řízení o kasační stížnosti předložil soudu písemný průkaz plné moci udělený advokátovi, popřípadě pověření a doklad o tom, že stěžovatel sám má právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti neodstranil, a to i přes výslovné upozornění soudu na možnost odmítnutí návrhu; pro tento nedostatek podmínky řízení by nebylo lze pokračovat v řízení ani v případě včasného podání kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ustanovení § 53 odst. 3, ustanovení § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 6. září 2011

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu